

Undersøgelse i Udvalg, thi det kan taale at blive disjuteret, og jo mere man fordyber sig deri, desto mere vil man, naar man da vil stille sig upartisk til det, komme til den Overbevisning, at det er en Foranstaltning, som ikke blot er nyttig, men nødvendig.

Det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds (Leth) nævnte en Forespørgsel, som han havde stillet i Fjor, men som ikke var blevet foretaget. Dertil skal jeg bemærke, at det ærede Medlem for Kisten privat over for mig gik ind paa, at denne Forespørgsel maatte blive liggende, det vil jeg dog tillade mig at udtale her. Det var temmelig langt hen i Samlingen, en af de sidste Dage, jeg spurgte det ærede Medlem, om det var ham særlig magtpaaliggende at faa denne Forespørgsel frem, saa jagde det ærede Medlem: „Na, det kan saamænd være det samme.“ Nu mener det ærede Medlem, at jeg mulig kunde faa i Sinde at stille mig temmelig afvisende til denne Forespørgsel. Det skal jeg ikke gøre, men der er noget i det, som det ærede Medlem jo sagde, at der kræves nogen Forberedelse dertil. Vel har jeg for 4—5 Aar siden debatteret det samme Emne med det ærede Medlem; men skal jeg virkelig sætte mig saaledes ind i Sagen, at jeg paa ethvert Punkt skal kunne besvare, hvad det ærede Medlem kan faa i Sinde at spørge om — og hvor vidt det ærede Medlem kan gaa i denne Henseende, kan ingen forud gøre sig nogen Ide om — saa vil det kræve mindst 8 Dages alvorligt Studium. Der er mange Ting, der maa ses efter: Højesteretsdomme og gamle Underfølgelser af mange Ting. Det kommer, altsaa an paa, om det ærede Medlem vil stille sin Forespørgsel under en skarp Begrænsning, eller om hele Tematet skal lægges paa Bordet. Vil han begrænse sig, skal jeg sætte mig ind i Sagen; men vil han behandle Spørgsmaalet i dets Almindelighed, saa bliver det et Ræmpearbejde, naar Spørgsmaalet fuldt skal bevares. Det er overmaade let at spørge, men det er ikke altid saa let at svare.

Korsgaard: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger til den Dyring af den ærede Minister, at Rigsdagen intet har at gøre med Spørgsmaalet om Indsættelse af en ny Minister. Deri tager den ærede Minister fejl. Det er ganske rigtigt, at Kongen ifølge Grundloven kan afskaffe Ministrenes Antal og Forretningernes Fordeling imellem dem. Den Paragraf har jeg ikke glemt; men jeg ved ogsaa, at Kongen kan ikke bevilge Lønnen til den ny Minister, hvis han skal have den paa lovlig Maade, og jeg antager der-

for, at hvis man skal have en ny Minister, saa kan det kun ske i Forstaaelse mellem Kongen og Rigsdagen. Undværelse af en ny Minister uden Rigsdagens Vidende eller endog imod dens Vilje vilde være et nyt Konfliktpunkt, som det ikke vilde være hensigtsmæssigt at faa op. Det ærede Medlem fra Grenaa (Wønløffe) mindede om, at man for en Del Aar siden stræbte hen til at indskrænke de højere lønrede Poster, medens man i de senere Aar synes at ville gaa den modsatte Vej, og hans Mening var vel, at den Tanke, jeg antydede om en ny Minister, ogsaa gik i Retning af højere Lønninger. Det ærede Medlem har maaste nogen Ret i sin almindelige Betragtning, men jeg skal dog gøre ham opmærksom paa, at, hvor der er Spørgsmaal om Organisation af Administrationen, kan Pengespørgsmaalet ikke altid være det afgørende. Det kan da undertiden hende, at man ved at spare paa Stillingen kan komme til at lade Daleren gaa, og jeg er navnlig ikke sikker paa, at det vilde være hensigtsmæssigere at faa ny Departementschefer end ny Ministre. Som Forholdene ere ordnede nu, specielt under Indenrigsministeriet, kan det, selv om Ministeren har Ræmpekrafter til at arbejde, ikke undgaas, at det meget ofte bliver Departementscheferne, der blive de afgørende i Stedet for den ansvarlige Minister. Jeg vil aldeles ikke udtaale nogen Sigelse imod den ærede Minister for, at han ikke kan passe sine Sager selv; men det er indlysende, at jo flere Anliggender der skulle ligge under en Minister, og jo mere forskelligartede de Sager ere, hvormed han skal hysle, desto mere bliver han afhængig af sine Departementschefer, og jeg tror ikke, at det er til Gavn for Administrationen eller for Forholdet mellem Administrationen og Rigsdagen. Jeg tror, at det er af den største Vigtighed, at vi staa over for Mænd, der kunne tage det fulde Ansvar, ogsaa i Realiteten, og ikke over for Mænd, der ikke i Enkelthederne kunne svare for deres Administration, men mere eller mindre blive afhængige af deres Departementschefer. Jeg tror, at denne Betragtning maa man ogsaa have for Øje i Forbindelse med, hvad den ærede Minister udtalte om, at man maa gaa lidt varsomt frem med Hensyn til de store Lønninger. Hvis vi ved at faa en ny Minister opnaa, at vi faa en virkelig regerende Minister i Stedet for muligvis et Par regerende Departementschefer, saa tror jeg, det er en Binding for Administrationen og for Forholdet mellem Administrationen og Rigsdagen. Den Bemærkning af det ærede Medlem fra Stege (Bjoffen), at et nyt Ministerium særlig